

Juhász Krisztina vagyok. A pedagóguspályára legszebb és egyik legfelelősségteljesebb feladatára jelöltek ki, az első osztály osztályfőnöke leszek.

Az első kisgyerek egy csoda – egy kincs, akiből, ha okosan bánunk vele, az évek múltán boldog, kiegyensúlyozott, értékes ember válik.

Nekünk, tanító néniknek az a feladatunk, hogy megtaláljuk mindegyikükben a tehetséget, hogy megismertessük velük a világot és megszerettessük a tanulást. Mindeközben egy percre se feledve, hogy egy hat-hét éves elsősorban kicsi gyerek és csak másodsorban iskolás. Napjai nagyobb részét az iskolában tölti, ahol az ismeretek megszerzésén túl csiszolódik személyisége és tapasztalatokat szerez a társas kapcsolatok terén.

Tanóráimat igyekszem minél játékosabban vezetni, színesíteni, úgy, hogy az számukra örömet jelentsen. Minden osztálynál azt szeretném elérni, hogy biztos alapokat kapjanak a tanuláshoz, a további életük alakulásához. Nagyon várom, hogy bevezethessem őket a tudás világába.

Fejlettségükhöz, teherbírásukhoz igazodva próbálom megszerettetni velük az iskolát, ahova jó dolog minden reggel megérkezni. Oda, ahol nyugodt, szeretettelgi légkör, izgalmas feladatok és jó barátok várják őket. Oda, ahol minden nap valamivel gyarapodik, valami újat tudhat meg a világról és magáról. Nem utolsó sorban oda, ahol a szülők is nyugodtak lehetnek, hiszen biztonságban tudhatják ránk bízott, legféltebb kincsüket.

Fontos számomra, hogy bizalommal legyenek irántam, és, hogy érezzék, rám mindig számíthatnak! Megértéssel, rengeteg türelemmel azon fogok igyekezni, hogy mindezt elősegítsem!

Bizakodva és biztatva, nagyon sok szeretettel várom a leendő elsősöket!

Mottóm:

„Vedd észre, hogy a gyermeket nem lehet kényszerrel tanítani. Támogasd, és tégy meg mindent azért, hogyha felnő, elégedett és boldog legyen.”

/J.Wagele/